

YLÖSMAKU VIGOSSA -75

Eräs sattumus ylösmakuun ajoilta

Keväällä 1975 sain jobin Nielsenin Tornadoon. Lensimme Helsingistä Marseilleen, jossa laiva oli purkamassa lastiaan. Seuraavasta matkasta ei ollut mitään tietoa vaan lähdimme lillumaan Gagliarin lahdelle, Sardiniaan. Viikon, hiukan toista odottelimme, kunnes tuli tieto: Ylösmakaamaan Vigoon, Espanjaan. Ne, joilla oli lomaan oikeuttava aika täynnä, saivat lähteä. Me muut, yhteensä 14 kpl, jäimme laivan vahdeiksi ja kunnostamaan alusta. Koko runko käytiin läpi, vaihdettiin putkistoja ja konehuoneessa haalattiin sekä pää- että apukoneet.

Muuten aika sujui ”rauhallisissa, ei stressaavissa” merkeissä. Aamupalan jälkeen voimistelimme yliperämiehen ja kipinän kanssa kansitoimistossa siten, että yksi otti aikaa, ja toiset vuorollaan pyörittivät laskukonetta, ”snurraa” Ken eniten kierroksia sai minuutissa oli voittaja. Poosu ja Timppa kävivät aamuverkoilla ja kokemassa rapumerrat, jonka jälkeen alkoivat päivän työt. Ennen iltaruokailua joku täkkäreistä pesi uima-altaan ja tumma, Seychelleiltä oleva moottorimies täytti sen.

Viikonloppuina porukka kävi maissa syömässä, eikä laivalla tarjottu kuin aamupala ja kevyt lounas. Tosin lauantaisin kävimme pienen jikin kanssa aamukuudelta kalatorilla, josta toimme sardiineja, jotka sitten porukalla savustimme. Joskus oli tuomisina isoja hummereita, jotka emäntä keitti perinteiseen rapulieemeen. Hyvää se oli.

Kuvassa Philippe istuu jalka kipsissä ja kertoo seikkailustaan lääkärissä.

Vigon lahdella pyörittiin ankkurin varassa. Juhannuksen jälkeen lähdimme kohden Angolaa missä heti käyntimme jälkeen alkoi vuosia kestänyt sota.

P.s. Ei johtunut käynnistämme

Terveisin Styryri

Helluntaipyhät olivat pitkät sinä vuonna ja ilmat upean helteiset.

Perinteinen korttijengi pelasi monta päivää miehistön messissä pokeria ja sököä pienistä summista. Juotavaakin näytti olevan aivan riittäviä määriä, joskin pelaajat nautiskelivat niitä varsin kohtuullisesti. Kolmantena päivänä tämä ”tumma” moottorimies tuli vastaanotolle. Koko jalka polvesta alaspäin oli turvonnut ja epäilimme Kipparin kanssa siinä olevan veritulppa. Kaikki oireet kyllä viittasivat siihen. Siihen aikaan toimi Meilahdessa ”Radio Medical” ja kipinä otti yhteyttä sinne. Kippari selosti kaikki oireet, jolloin vastaus kuului: Onko se jalka musta? Kippari vastasi: Koko mies on musta, eli tässä tapauksessa ei ollut suomalaisesta lääketieteestä apua. Saimme järjestetyksi kuljetuksen maihin, johon lähdin saattajaksi. Kaveri kuvattiin ja laitettiin letkuihin. Aikansa kuvia tulkittuaan lääkäri tuli kuvien kanssa luokseni ja totesi: Ei tämä mikään tulppa ole, kaverilla on molemmat jalkapöydän luut poikki. Oli tapahtunut muutamia päiviä aiemmin seuraavaa: Pääkonetta haalattaessa iso avain oli pudonnut potilaan jalan päälle, jolloin molemmat luut olivat murtuneet. Jännittävän pelin aikana potilas oli hermostuksissaan ja voitolla ollessaan, täristänyt jalkaansa, jolloin luut olivat napsahaneet erilleen. Koipi laitettiin kipsiin ja niinpä sai Philippekin edes vähän valkoista kroppaansa. Seuraavassa vaihdossa hän pääsi Suomeen, ”Sailors Homeen” sairastamaan ja muutaman kuukauden kuluttua palasi alukselle.

Ylösmakuu loppui aikanaan eli juhannuksen jälkeen ja lähdimme, pohja paksussa ruohossa kohti Angolaa, jossa lastasimme päivää ennen kuin vuosia kestänyt Angolan sota alkoi.